

Til minnis um partamannin Villi Sørensen

I det jeg får »SOSIALEN« inn gjennom døren faller det triste budskap meg i møte, meldinga om at Villi er gått bort. Det falt seg naturlig alltid å ham i minne siden oppholdet på Færøyan. Han var respektert som redaktør og senere som landsstyremedlem. Han var også en meget god venn. For meg var han det første partimedlem og innbygger fra Klaksvík som møtte fram og tok i mot

ved m.s. »Prides« ankomst. Det ble takket være Villi og andre et par gode opphold der som steds lever i erindringen. Man la merke til gløden, interessen og den fabelaktige sansen for detaljene og sakskunnskapene hos ham. Han var jo også lærer og flere av hans elever har fortalt om hvor dyktig han var. Det føltes oppmuntrende å få brev fra Villi. Han måtte ha et romslig sinn og et godt hjer-

telag. I konsise setninger kunne han fortelle om hverdagslivet på Færøyan og hvordan det utviklet seg i det arbeide som gir folket det daglige brod.

A stå i brodden for land og folk inneberer en storstilet ansvare og pliktutførelse. Det

er ikke lett med ens daglige byrder i heim og arbeide. Langt større krav og fordringer blir stilt til den som står i teten for et hell samfunn, et land og folk.

Da pf. P. M. Dam døde og pf. Villi kom inn i landsstyret var hans venner og partifeller sikker på å ha funnet en mann med det rette overblik, arbeids-

somhet, pliktkjenle og de egen skaper som merker ut den som skal stå som styrmann for et folk, stort eller lite.

Med Villi er en gjev og god stridsmann for sosialismen og rettferdigheten blandt menneskene gått bort. Fred med hans minde! —

Fr. Diesen.

Rigshospitalets Jordemodderskole

Ifølge meddelelse fra rigshospitalet påbegynder rigshospitalets jordemodderskole et nyt treårigt kursus i be gyndelse af oktober 1970.

Ansøgninger om optagelse skrives på et særligt ansøgningsskema og indsendes i tiden 1.—28. februar 1970 direkte til direktionen for Rigshospitalet, Blegdamsvej 9 2100 København Ø. Ved henvendelse til landslægen kan fås udleveret en vejledning vedrørende uddannelse og ansøgningsblanket.

RIGSBUDSMANDEN PÅ FÆRØERNE, Tórshavn, den 22. januar 1970.

M. Wahl

Sparikassadeildirnar í Eysturoy

Sum áður kunngjørt eru nýggjar sparikassadeildir stovnaðar í Gøtu, á Skála og í Fuglafirði og eru avgreiðsluðirnar hesar:

Í GØTU:

Mánadag, mikudag og hósdag 10.00—11.30

Á SKÁLA:

Týsdag, hósdag og friggjadag 12.00—13.30

Í FUGLAFIRÐI:

Mánadag og mikudag 12.00—13.30
Friggjadag 15.00—16.00

Samstundis eru avgreiðsluðirnar í RUNAVÍK fyrribils broyttar soleiðis:

Mánadag, týsdag, mikudag og hósdag 15.00—17.00
Friggjadag 17.00—19.00
Leygardag 9.30—12.00

Verið vælkomín í deildir okkara.

Føroya Sparikassi — Fólksins peningastovnur

Kvøldskeið í sveising

Tann 9. februar byrjar kvøldskeið í sveising á Skála. Skeiðið varar í 12 vikur, 4 timar annaðhvørt kvøld, tilsamans 120 timar.

Kostnaður 550 krónur.

Luttakaratalið er avmarkað.

Gjollari upplýsingar eins og tilmelding til skeiðið við at venda sær til Trygva Árgang, skrivara, Tórshavn, tlf. 2794.

TEK. gisk Institut

B R Ø V

SVAR TIL KLOAKKORGANID DAGBLAÐIÐ

Øll vita hvat ein kloakk er fyri nakað og hvat rennur igjøgnum hana, skarn og lortur. Her á landi er ein ógvuliga kend kloakk hvørs navn er »Dagblaðið«.

Seinast hesin sprenurinn kom út, høvdu teir skoynt hann við eini grein um Hoydalar.

Greinskriverin gremur seg um, at Rói Patursson er formaður í næmingafelagnum tí hann er 22 ára gamal.

Hesin neyðars lummafilosoffur hevði dánt at formaðurin var ein spýttslíkkari, sum tók við starvinum fyri at fáa betur ummæli. Vit hava alt ov nógv spýttslíkkarar og alt ov fáar Róar.

Lærarnir fáa eisini ein lovsong. Teir eru bert lærarin tí teir hava kærleika til menniskju ni, og tí teir elska sannan vísdom og vakurlleika (als ikki geva heimalestur og yvirhoyra). Teir hava fingið hetta kall frá hjartanum at uppala ungdomin til neyðugar samfelagsborgarar (nyttmennesker).

Als ikki tí teir fáa nógvan pening fyri onki (hevði tað av illum verið fyrri onki, teir fáa nógvan pening fyri at gera skaða.

Tá teir einaferð »krepera« spyrja teir óivað sum Nero á sinni: »Hvat missir heimurin ikki í mær«.

Í seinnaparti av greinini kemur greinskriverin við einari senilari meining um at Rói mátti havt aldur at sagt nei til starvið, tí hansara hugsunarháttur lá ikki millum næminganna. Eftir mínari meining er hetta tann besta grundin til at hann skuldi taka við starvinum, tí flest øll menniskjur hava ongur tankar. Toskalandsdøtur og Toskalandssynir sum meginskaldið J. H. O. Djurhuus sigur.

Greinin endar við einari konklusión, skapað av teymaleysum fantisii, sum hesin persónur ber sum prógv um at Rói er óbúgvinn (óbúgvinn hvat meinar hann við tað), at hann er óbúgvinn tí SOSIALURIN vildi prenta greinina hjá honum.

Tann sum kann koma við hesum stórslogna tanka má verða arvtakari heimsins størsta logikara.

J. H. M. P.

...

V 4 SPÆLID

Sendingarnar í samband við dráttin í V 4 speilum hava verið góðar og fjølbroyttar.

Skemtitettirnir munnu helst hava hugtikið tann stóra partin av lurtarunum.

Hin fyrsti parturin í sendingunum hevur verið sera áhuga-verður, tí her er útvarpið komið inn á nakað, sum hevur verið hart tiltrongt, og tað er, at vit leggja upp til eitt evni at hava orðaskifti um.

Í fyrstani hevði útvarpið valt menn, sum á mongum okjum vóru serkonir, og sum søgdu hugsan sína. Átlanin man hava verið og er helst, at lurtararnir skulu halda áfram at tosa um hesar ymsu spurningar. Men tá stutt tíð var fráliðin, fóru »lurtarar« og hvat tey annars nevna seg at finnst at, hvi vit bert skuldu hoyra ekspertar og ikki vanlgi fólk. Á jü. útvarpið hevur síðani seinri fingið nokur »vanliga« fólk at siga sína hugsna um ávís evni. Hey tá var hetta heldur ikki gott.

Bert tí, at nokur ung úr Hoydolum dittaðu ser at seta spurningar fram sum t. d. hvat halda tit um abortlógina, og var hetta ein ung genta, sum er uppvaksin í einum heimi, har tey hava verið so væl at ser komin, at tey (foreldrini) hava hildið tað verið sína skyldu at tala um slíkar spurningar á einum nátturligum staði sum heima hjá teimum sjálvum, so børnunum ikki nýttust fara í onkran krók at hoyra meira og minni stuttligar søgur á tí økinum, so leika fólk ør i.

Takið bara og hyggið at »14. september« frá 10. januar í ár undir einari tviteigari yvirskrift: ÓDÁMLIGT. tí annað kundi ikki væntast og var heldur ikki átlanin, tá hugsað verður um hvørji tey vóru júst í hesum spurninginum soleiðis verður tikið til m. a. um víðgerðina av fósturtýning (abort).

At blaðstjórin ikki skammar seg. Teirra millum, sum svaraðu hetta kvøldið var júst tann unga kvinna, sum vit við gleði hava boðið vælkomín heim aftur til Føroya at taka eitt so álvarsamt starv uppá seg sum sosialráðgevari. Hon, sum longu hevur lagt eitt stórt arbeiði í at fáa tey ófullföra heim aftur til føðiland sitt, har tey hava sama rätt, sum øll hini.

Tað er heilt ófatiligt, men satt er tað kortini: Á somu

siðu, forsiðuni boðar blaðstjórin frá, at Karin Joensen, sosialráðgevari skal svara fólk uppá spurningar í einum sosialum spurnarkassa. Hetta er at halda fyrst hesa ungu ágrýtnu kvinnu og síðani lesararnar fyrri spotti, tí hvør kann lita á at seta slíkar spurningar fram, sum eru sera persónligir, tá sama sosialráðgevari fekk hetta skoðsmál frá 14. September »tað tykir mær rættiliga ódámligt, at so álvarsamir spurningar annað kundi ikki væntast, tá hugsaverður um hvørji tey vísu vóru...«

Hinar báðar, sum víðgjördu henda spurningin vóru ikki bangnar heldur enn Karin Joensen at tosa um hesar spurningar, tí eitt er vist, og tað er at flestu fólk fara at bera seg undan at svara uppá hesar spurningarnar, tá tey verða dálkað so út í almennum blað aftaná, at tey hava lagt navn til umframt givið okkum nakað at hugsa um. Men er hetta kanska ætlingin hjá 14. September og blaðstjóranum Ólavi Mikkelsen, at fáa steðgað hesum sendingum?? Alvaratost, her er gjørt eitt so risastórt arbeiði, at vit heldur áttu at stuðla til at fingið so góðar sendingar sum gjørligt, enn at dripið tað áráðið, sum her verður vist. Sjálvandi er ikki alt eftir okkara høvdi, sum tey siga, men tað var heldur ikki ætlingin, tátturin verður nevndur »hvat halda tit«. Latið okkum enadiliga ikki lástast sum luft, men koma fram í bløðunum og sakliga seta okkara hugsan fram og sjálvandi seta vit navn undir, annars er so lítill skil i.

Ein saklig víðgerð var at lesa í sama blaði, og tað var Esmar Jacobsen í »Gudsorðinum«. Her kemur ein maður sakliga og víðger spurningin út frá sinum sjónarmiði, tað er júst soleiðis átlanin hevur verið. Vónandi fara fleiri at víðgera teir ymsu spurningarnar á sama sakliga hátt.

t.

FØROYA

BANKI

bauki FØROYA